

men det er netop det, Striden staar om. Den Gang maatte alle efter Regeringens Redegørelse gaa ud fra, at Regeringen vilde ordne Sagen administrativt. Thi Regeringen havde selv sagt, at den vilde ordne den administrativt, og derfor blev den angreben i forskellige Blade med større eller mindre Voldsomhed. Derfor har den højtærede Forsvarsminister Uret, naar han paaberaaber sig det ærede Medlem fra Odense (Marott), thi dette ærede Medlems Stilling bekræfter fuldkomment, hvad jeg har sagt, og hvad vi have gjort.

Den højtærede Minister fremsatte en Bemærkning om Bladenes Evne til at gøre en Sag stor. Jeg ved ikke, om den ærede Ministers Mening i saa Henseende skyldes hans Erfaringer som Udgiver af „Assens Amts Avis“. Det er muligt. (*Forsvarsministeren [Berntsen]*): Det er ved at læse „Politiken“!) Saa er det en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg skal sige den højtærede Minister, hvorledes det er. Bladene kunne gøre Forsøg paa at gøre en Sag stor. De kunne undertiden puste en Sag op i nogle Dage, og saa falder den sammen. Men den højtærede Minister vil komme til at erfare, at det, vi her tale om, er en Sag, som vil vare og blive større og større, for hver Gang den drøftes. Naar man kommer til Afstemning, og der skal bevilges $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Vælgerne efterhaanden erfare, at de atter paa dette Punkt ikke have faaet Besked om, hvad det var for Udgifter, man slæbte dem ind i, vil man erfare, at dette er en stor Sag, men ikke en Sag, som Bladene kunne gøre større, end den i Virkeligheden er.

Marott: Jeg trænger ikke til at værnes mod Forsvarsministeren og har heller ikke anmodet derom. Men naar det ærede Medlem citerer Udtalelser fra mit Blad, Udtalelser, som han tillægger en anden Mening og Betydning, end han har Ret til, er det naturligt, at jeg søger at værne mig i saa Henseende. Jeg fastslaar igen, at alle de Udtalelser, som ere fremkomne og saa i mit Blad om denne Sag, ere fremkomne under Forudsætning af, at den højtærede Minister vilde ordne hele denne Sag ad administrativ Vej. Men nu viser det sig, at han ikke vil ordne den administrativt. Det forekommer mig ogsaa, at de foregaaende Dage har Pointen i hele dette Spørgsmaal netop været, hvorledes Sagen var forelagt i Finansudvalget. Det var Finansudvalgsformandens Behandling af Sagen, det drejede sig om de første Dage, og der have vi for vort Vedkom-

mende erklæret, at vi i den Henseende ikke havde noget at indvende. Nu er man kommen ind paa selve Realiteten: administrativ eller bevillingsmæssig Afgørelse, og da det nu er klaret, forekommer det mig, at der ikke kan være synderligt mere at tale om i denne Sag, før vi komme til selve Realiteten, Spørgsmaalet om Bevilling af de $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Forsvarsministeren (Berntsen): Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) siger, at det er urigtigt, naar jeg har fremsat den Beskyldning imod ham, at hans Paastande overfor mig ere Digt. Det er ikke Digt, siger det ærede Medlem. Maa jeg da bevise Rigtigheden af, hvad jeg har sagt.

Det ærede Medlem har sagt, at jeg vilde ordne denne Sag fuldstændig administrativt, uden at komme til Lovgivningsmagten. Det er Digt. Det ærede Medlem har sagt i Dag, at jeg har villet skjule denne Sag saa længe som muligt, at jeg af Hensyn til, at jeg i denne Samling vilde forelægge et Lovforslag om Militærmusikken, vilde trække dette Spørgsmaal i Langdrag, saa vidt det var mig muligt. Det er Digt altsammen! Det Forslag, jeg agter at fremsætte om Musikken i Hæren, vilde komme, uanset, om dette Spørgsmaal var oppe eller ej. Det ærede Medlem har beskyldt mig for at ville handle paa egen Haand, imod den bevilgende Myndighed. Det er Digt altsammen. Det er de Beskyldninger, der ere rejste imod mig i Bladet „Politiken“, som jeg her har afvist, idet jeg klart har forelagt mit Stade.

Nu siger det ærede Medlem, at vi ere blevne slæbte ind paa disse forøgede Udgifter. Nej, vi ere ikke blevne slæbte ind paa dem. Hærloven forudsætter nemlig, at der skal foretages en langt større Troppesamling paa Sjælland, end der har været tidligere, og som Følge deraf skal der skabes Garnisonssteder for disse større Troppemasser. Det have vi alle vidst. Derimod have vi ikke vidst, hvor store Summer der vilde resultere af dette. Man havde ment, at Kommunerne vilde gøre større Ofre for at faa faste Garnisoner, end de nu have vist sig at være villige til, og efter at den forhenværende Forsvarsminister har indrømmet Kommunerne, at de maa blive fri for kommunal Indkvartering, og bemyndiget Kommissionen til at forhandle med Kommunerne paa Grundlag af, at Indkvarteringen foretages under den dyreste Form, i Kaserner, viser